

Uchwała nr 7/2011.

Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Legnickiej z dnia 17 grudnia 2011 r. w sprawie poparcia listu do Premiera RP – „NIE dla zrównania konkubinatów z małżeństwami!”, sformułowanego przez „Fundację Mamy i Taty” w **trybie konsultacji społecznych** dokumentu: „Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030”.

Na podstawie § 9. pkt 1. Statutu Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Legnickiej mówiącego, że „Stowarzyszenie realizuje swoje zadania poprzez reprezentowanie interesów rodzin katolickich wobec władz publicznych”, Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Legnickiej uchwała, co następuje:

1. **W trybie konsultacji społecznych** dokumentu: „Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030” **wyraża swój sprzeciw wobec propozycji zrównania w prawach z małżeństwami związków nieformalnych jako działania burzącego polski porządek konstytucyjny oraz wymuszającego nieakceptowane i szkodliwe społecznie zmiany obyczajowe.**

2. **Wspiera w pełni** list do Premiera RP – „NIE dla zrównania konkubinatów z małżeństwami!”, sformułowany przez „Fundację Mamy i Taty”, który stanowi załącznik uchwały.

Prezes Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Legnickiej – Sławomir Kahl

Załącznik nr 1.

Szanowny Panie Premierze,

W dniu 18 listopada 2011 roku w swoim expose powiedział Pan - „państwo polskie nie jest od tego, aby przeprowadzać obyczajową rewolucję”. Jak mam wierzyć Pańskim słowom wobec przytoczonych niżej okoliczności? W dniu 17 listopada 2011 roku Zespół Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów ogłosił dokument „Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności.” (DSRK), który stanowi ramy tzw. nowego porządku strategicznego. W części drugiej na stronie 164 tego dokumentu czytamy: „W perspektywie kolejnych pięciu lat konieczne będzie zrównanie w prawach osób, które funkcjonują w nieformalnych ale stałych związkach. Z jednej strony pozwoli to na wyeliminowanie zjawiska „fałszywych rozwodów”, z drugiej zwiększy zakres świadczeń dla gospodarstw domowych oczekujących wsparcia.”

Pragnę, w trybie konsultacji społecznych, wyrazić swój sprzeciw wobec zrównania w prawach z małżeństwami związków nieformalnych jako działaniu burzącemu polski porządek konstytucyjny oraz wymuszającemu nieakceptowane i szkodliwe społecznie zmiany obyczajowe.

Zwracam uwagę na następujące okoliczności prawne i faktyczne:

- „instytucjonalizacja związku partnerskiego osób tej samej lub różnej płci pozostających we wspólnym pożyciu i przyznanie im większości (a tym bardziej wszystkich) przywilejów zastrzeżonych dla małżonków jest niedopuszczalna w świetle art. 18 Konstytucji RP” (uwagi Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2011 roku do poselskiego projektu ustawy o umowie związku partnerskiego str. 10),
- „z art. 18 Konstytucji wynika dyrektywa dla ustawodawcy zwykłego aby obowiązujące prawo „zachęcało” do zawierania małżeństw i „legalizowania” związków faktycznych przez zawarcie małżeństwa.” (ibidem str. 12),
- małżeństwo jest stanem, który jako jedyny charakteryzuje się wysokim i relatywnie najtrwałszym poziomem dobrostanu psychicznego (Diagnoza Społeczna 2009 str. 176), co wpływa bezpośrednio na jakość kapitału społecznego i poziom kapitału intelektualnego Polski (Raport o Kapitale Intelektualnym Polski 2008 str. 34),
- regulacje dotyczące sformalizowania związków partnerskich charakteryzują się zazwyczaj łatwiejszą procedurą ich rozwiązywania (vide PACS we Francji) a co za tym idzie gorszym zabezpieczeniem dobra małoletnich dzieci i słabszą ochroną alimentacyjną stron związku. Generuje to problemy i koszty społeczne związane z wychowaniem dzieci w rodzinie niepełnej opisywane jako tzw. syndrom ucznia problemowego (Diagnoza Szkolna 2009 str. 42) oraz pogorszenie sytuacji ekonomicznej samotnych matek czyli tzw. feminizację ubóstwa,

- uregulowanie związków partnerskich obniża stopę zawierania małżeństw - jak pokazują doświadczenia innych krajów im niższa stopa zawierania małżeństw tym niższy wskaźnik urodzeń - co pogorszy, zdiagnozowaną już w DSRK jako złą, perspektywę demograficzną Polski,
- związki partnerskie nie są pożądanym przez młodzież i młodych dorosłych modelem rodziny, ponad 85% Polaków w wieku 19-26 lat planuje zawarcie małżeństwa a tylko 5-6% życie w związku partnerskim z jednym partnerem a 2-4% życie bez stałego związku (raport Młodzi 2011 str. 52)
- zjawisko „fałszywych rozwodów” pojawiło się w Polsce w kontekście wprowadzenia w maju 2004 roku ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz innych regulacji (wspólne rozliczenie z dzieckiem w podatku dochodowym, pierwszeństwo w uzyskaniu miejsca w przedszkolu itp.), które uprzywilejowały rodziców samotnie wychowujących dzieci; zrównanie praw osób funkcjonujących w związkach nieformalnych nie usuwa bodźca ekonomicznego dla zjawiska „fałszywych rozwodów”,
- nie istnieje tani, skuteczny i niedyskryminujący system weryfikowania, które z nieformalnych związków mają charakter stały a zatem, wedle DSRK kwalifikują się do rozszerzenia na nie przywilejów zarezerwowanych w polskim systemie prawnym dla małżeństw,
- rolę państwa jest także kształtowanie odpowiedzialnych obywateli jako czynnika zwiększającego potencjał kapitału społecznego kraju, związki nieformalne są ze swego założenia akceptacją dla tymczasowości, ograniczonego zaufania i ograniczonej odpowiedzialności pozostających w nich osób.

Z wymienionych wyżej powodów uznaję zapis o konieczności zrównania praw związków nieformalnych z małżeństwami za motywowany wyłącznie założeniami ideologicznymi i nie oparty na rzetelnych, twardych danych zbieranych zgodnie z metodologią naukową ("evidence based policy"). Obniża to rangę i zaufanie do dokumentu, jakim powinna być Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju.

Z wyrazami szacunku,

Paweł Woliński

Fundacja Mamy i Taty

Uchwałę wraz z listem Fundacji Mamy i Taty podpisali delegaci walnego zgromadzenia Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Legnickiej .